

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu mies. zł. 2.—, kwart. 6— z dostawą do domu mies. zł. 2.40, kwart. 7— Na prowincji z przesyłką pocztową mies. zł. 2.40, kwart. 7— Zagranicą mies. zł. 5.—, kwart. 15—		Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadesłanym i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1.—, Tabelaiczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kapno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
--	--	---	---	--	--

Przemówienie generała Rydza-Śmigłego na Zjeździe Legionistów w Krakowie.

Kraków, 7 VIII. (PAT) W dniu 13-go zjazdu ogólnego legionistów polskich odbyło się w sali rady miejskiej w Krakowie pod przewodnictwem prezesa premiera Sławka posiedzenie Rady Naczelnej Związku Legionistów Polskich, w którym wzięli udział członkowie Zarządu Głównego oraz przesi i delegaci okręgów legionowych.

Na posiedzenie przybyli: gen. inspektor sił zbrojnych gen. Rydz-Śmigły, minister spraw zagranicznych Beck, minister rolnictwa Pomiatowski, kierownik min. spraw wojsk. gen. Kasprzycki, wiceminister gen. Sławowski, Składkowski, podsekretarz stanu Pięstrzyński, b. marszałek sejmu Świtalski, wojewodowie Dziadosz i Kwasniewski, generałowie Galica, Knoll-Kownacki, Łuczyński, Mond, płk. Miezdziński, prezydent miasta Dr. Kaplicki i inni.

Prezes płk. Sławek wygłosił dłuższe przemówienie, w którym poruszył aktualne zagadnienia przebudowy ustroju państwa według zasad nowej konstytucji. Jako naczelne zadanie p. Premier postawił wpajanie głęboko w społeczeństwo zrozumienia, że państwo jest zorganizowaną zbiorowością, która winna się troszczyć zarówno o najlepsze formy ustrojowe, jak i o wartość zbiorowego, wspólnego do robku, oraz że zbliżenie obywatela do państwa za pośrednictwem ludzi, obdarzonych zaufaniem społeczeństwa, da lepsze wyniki, niż to dawały nadbudówki partyjne. Rola tych partyjnych nadbudówek przypomina rolę niesummiennych adwokatów, którzy na pobudzaniu pieniactwa opierają swój byt.

Kraków, 7 VIII. (PAT) W dalszym ciągu ogólnego zjazdu legionistów polskich odbyła się uroczystość na kłopcach Józefa Piłsudskiego.

O godzinie 15.30. legionści przybyli na Sowiniec, ustawiając się według przynależności pułkowych. W punkcie centralnym kopca ustawiły się koscie pocztu sztandarowe, pośrodku zaś członkowie prezydium Rady Naczelnej, Zarządu Głównego Leg. Pol., kół pułkowych oraz delegacje z umami.

Przed rozpoczęciem uroczystości przybył na Sowiniec p. premier Sławek, generalny inspektor sił zbrojnych gen. Rydz-Śmigły, członkowie rządu, generalicja, przedstawiele władz do legionistów wygłosił następujące przemówienie gen. Rydz-Śmigły.

„Koledzy, tak się złożyło, że ja tylko jeden będę do was mówił. Obecny tutaj szef rządu, pułkownik Sławek, przemawiał już z tego miejsca przy innej okazji.

Głęboko świadom jestem tego, że w tej chwili trudno głosowi ludzkiemu tak w waszą pierś uderzyć, by trafić w rytm waszego serca. Byliście bowiem w krypcie wawelskiej...

Tak... Nie zjawi się między nami, jak dawniej, Komendant i nie szarpnie naszym sumieniem i sumieniem narodu, nie pogłaszcze serdecznie, wzruszającem słowem, wskrzeszając urok naszej żołnierskiej młodości i ciesząc się naszą wierną, żołnierską miłością...

Czyż mam mówić do was o tem, kim on był dla Polski?

Nie dziś dopiero, nie dzisiaj, gdy spoczął między królami po trudach, nie dzisiaj dopiero pojęliśmy i zrozumieliśmy, kogo w nim Polska miała. Zrozumieliśmy to przed dwoma dziesiątkami lat, wtedy, gdy młodzieńcami śpiewaliśmy głosami „wojenko, wojenka, cożes ty za pani...“ Nie po trzeba było jego śmierci, by nas przekonać o jego wielkości i nie trzeba było widoku duszy całego narodu, leżącej u jego trumny, by nas przekonać o wyjątkowych prawach tego człowieka. Wszak myśmy już tak dawno złożyli w jego ręce prawo stanowienia o naszym życiu i o naszej śmierci.

Wiemy dobrze, że co w naszych duszach jest najlepszego i najsilniejszego — to jego posiew, a co jest do brego i silnego w Polsce, to jego dzieło. Powiększył on duszę narodu o całą wielkość wolnej ojczyzny. U-

czył nas za nią walczyć i dla niej pracować.

Z okresu walki przynieśliście na ten kopiec z szerokich polskich pól, lasów i gór garście ziemi, zawierającej obok krwi dawnych pokoleń naszego pokolenia krew. Te garstki popiołów tu przyniesione, głoszą swą głęboką symboliką o nieśmiertelności wypełnionego żołnierskiego obowiązku i stwierdzają, że miłość żołnierska silniejsza jest od śmierci. Non omnis moriar, bo ta ziemia ma szczególną moc, non omnis moriar, bo istnieje wielkość Polski, wydzwignięta olbrzymim trudem Komendanta, bo istnieją całe kategorie wartości i sił, które przed nim w Polsce nie istniały.

Pierwszą z tych wartości jest żołnierz, jako nieodzowny element bytu państwa, nie tylko w sensie fizycznego istnienia pewnego typu żołnierza, ale w sensie samej idei państwa. Komendant wbudował tę nową wartość

jako najważniejszy element w konstrukcji państwa i nauczył naród rozumieć, że, jeśli ten element zaczyna murszeć, lub gnić, to cała konstrukcja grozi zawaleniem. Pilnujmy tego nowego nabytku serca i rozumu polskiego. Trzeba, aby każde polskie dziecko, ucząc się pierwszych słów pacierza, równocześnie uczyło się kochać ideę żołnierstwa. Niechaj każda polska matka pamięta o tem, myśląc o szczęściu i honorze swego syna. Bo Rzeczpospolita nasza jest roztworzysta, jak to powiedział jeden z kanclezy polskich w 17 wieku, i coż postawimy dla obrony jej otwartych granic, jeśli nie pierś żołnierską?

I trzeba umieć patrzeć i pracować w sprawach państwa na dalszą metę. Nie można być dojutraszkim, żyjącym z dnia na dzień.

Koledzy, nie można utyskiwać, trzeba myśleć i dołożyć ramienia, aby było dobrze. Jest napewno w narodzie i myśl i dobra wola, trzeba tę myśl pobudzić i pomóc dobrej woli, niemiłosiernie tępiąc chwast i złą wolę. Mamy pewne pozycje ustalone przez Komendanta w sumieniu i świadomości narodowej. Jest to kategoria pojęć o państwie i obowiązków w stosunku do niego. Należy strzec i umacniać te pozycje, ale równocześnie trzeba budzić i ożywiać pracę umysłu ludzkiego, jego twórczość i przedsiębiorczość, trzeba stworzyć potężne motory aktywności. W stosunku do trudności i zagrożeń trzeba mieć postawę czynną.

I jeszcze jedno muszę powiedzieć, to, co jest w waszej myśli i w waszym sercu: jeśli ktoś w kraju liczy na jakiejś chwili słabości, to jeszcze raz nieudolnie się przeliczył. A jeśli ktoś z zewnątrz na taką okazję kalkuluje, to niech wie, że my po cudze rąk nie wyciągamy, ale swego nie damy. Nie tylko nie damy całej sukni, ale nawet guzika od niej. I niech wie, że to jest decyzja całego narodu.

W chwili, gdy gen. Rydz-Śmigły zbliżał się do mikrofonu polskiego radja, które transmitowało jego przemówienie, z tysięcy pierśi zebranych legionistów zerwał się okrzyk gorący i serdeczny „niech żyje“. Po nim rozległ się zaraz drugi, szeroko podjęty, gromki okrzyk: „niech żyje pułkownik Sławek“.

Po skończonym przemówieniu zebrani zgotowali gen. Rydz-Śmigłemu żywiolową owację. Orkiestra odegrała „Pierwszą Brygadę“.

Następnie gen. Rydz-Śmigły i premier Sławek oraz generałowie wysypali ziemię z 10 urn, zawierających ziemię z 40 pobojowisk legionowych do masywu kopca.

Odjeżdżających po zakończeniu uroczystości p. premiera Sławka, generalnego inspektora sił zbrojnych gen. dyw. Rydza-Śmigłego, p. ministra spraw zagranicznych Becka oraz czołowych działaczy legionowych żegnali legionści gromkimi okrzykami na ich cześć.

W uroczystościach legionowych na Sowiniec tłumnie wzięła udział ludność Krakowa oraz okolicznych wsi i miast.

Telegram Pana Prezydenta do Legionistów.

Warszawa, 7 VIII. (PAT) Pan Prezydent R. P. przesłał na ręce generalnego inspektora sił zbrojnych gen. Rydza-Śmigłego, który bawił w Krakowie na zjeździe legionistów, telegram następującej treści:

„Na Twoje ręce kochany Generale, przesyłam najserdeczniejsze pozdro-

wienia dla osieroconych wraz z całą Polską legionistów. Jestem przekonany, że tak, jak poprzednio miłość Ojczyzny prowadziła ich śladem wielkiego Wodza, tak i nadal będzie myślała przewodnią ich pracy i czynów.

(—) Ignacy Mościcki.

Rząd polski nie przyjmuje do wiadomości noty senatu gdańskiego.

Warszawa, 7 VIII. (PAT) W odpowiedzi na pismo senatu gdańskiego z dnia 3 sierpnia, komisarz generalny Rzplitej w Gdańsku przesłał wczoraj

odpowiedź, w której oświadcza, że nie może przyjąć tłumaczenia senatu co do konieczności wydania zarządzeń o zwolnieniu od da pewnych towarów.

Minister Beck przed podróżą do Finlandii.

Helsingfors, 7 VIII. (PAT) Korespondent warszawski „Helsingin Sanomat“ zwrócił się do ministra spraw zagranicznych p. Józefa Becka z prośbą o udzielenie mu kilku informacji w związku ze zbliżającą się jego wizytą w Finlandji.

„Z przyjemnością — oświadczył p. minister Beck — myślę o oczekującej mnie niebawem podróży do Finlandji, celem złożenia rewizyty waszemu ministrowi spraw zagranicznych Hackzelowi, którego pobyt w Polsce społeczeństwo nasze przyjęło z jaknajwyższą sympatją.

Z podróży mej do Finlandji jestem tembardziej zadowolony, gdyż poraz pierwszy dane mi będzie osobiście poznać wasz kraj, jego piękno i wysoką kulturę oraz zetknąć się bezpośrednio z przedstawicielami waszego rządu i społeczeństwa.

W dotychczasowych moich podróżach nad Bałtykiem, miałem możność odwiedzić stolicę Estonji, Łotwy, Danji oraz Szwecji. Rad jestem, że obecnie będę miał okazję odwiedzenia następnego z naszych północnych sąsiadów — Finlandji.

Podróż moją z Polski do waszego kraju odbędzie morzem. Ono to sprawa, że jesteśmy bezpośrednimi sąsiadami, których łączą nie tylko wzajemne stosunki, lecz ponadto i węzły wzajemnych zainteresowań w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej“.

IWONICZ-ZDRUJ
od 21 sierpnia tani sezon jesienny.

Zajście na granicy albańsko-jugosłowiańskiej.

Białogród, 7 VIII. (PAT.) Grupa złożona z 14 mężczyzn uzbrojonych, prowadzących za sobą 2 dziewczyny usiłowała w nocy przekroczyć z Albanji granicę Jugosławji. Żandarmi jugosłowiańscy znajdujący się na wzgórzu zażądali od nich, by zatrzymali się. Wobec tego, że tego rozkazu nie usłuchano, po zwykłym uprzedzeniu żandarmierja dała ognia, od którego padło zabitych 6 mężczyzn i 2 kobiety. Komisja, która przybyła na miejsce zajścia, nie mogła ustalić personalji osób zabitych. Zdaje się, że byli to zbiegowie z Jugosławji, lub Albanji, którzy wykradli dziewczyny z Albanji, chcąc je potajemnie przeprowadzić do Jugosławji.

Wiadomości bieżące.

7
sierpnia 1935

Sroda

Kajetana w.
Jutro: Emilia
Wschód gwiazd 4:04
Zachód „ 19:18

TEATR WIELKI.

Nieczynny aż do odwołania.

TEATR ROZMAITOSCI.

Sroda godz. 20 „Panna młoda z dachu”.
Czwartek godz. 20 „Panna młoda z dachu”.

KINOTEATRY.

APOLLO: „Dla ciebie śpiewam” z Kiepurą.
ATLANTIC: „Miłość maturzystki” czyli „Przebudzenie”.
CASINO: „Niebezpieczny flirt”.
CHIMERA nieczynny.
COLOSSEUM nieczynny.
KOPERNIK: „Chleb nasz powszedni”.
MARYSIENKA: „Biro-Bidzan i Iskor”.
MUZA: „Gra zmysłów”.
PALACE: „Kobieta szuka miłości”.
PAN: „Zona na 1 noc” i „Miss Flora”.
PAX nieczynny do 1 września.
RAJ: Liljana Harvey jako „Wesola Zuzanna”.
STYLOWY: „Złodziej serc” i rewja.
SWIT nieczynny.
UCIECHA: „Pojedynek ze śmiercią” i rewja.

— Teatr Rozmaitości. Dzisiaj o godz. 8 wieczorem komedia G. Middletona i Oliviera „Panna młoda z dachu”. Reżyserja Wł. Krasnowieckiego. Udział biorą pp. Malanowicz, Różycka, oraz pp. Kaczmarzki, Składanek, Stępowski, Guttner, Bobrowski, Ptazkiewicz i in.
Jutro „Panna młoda z dachu”.

KRONIKA MIEJSKA.

Powtórny termin „Tygodnia L. O. P. P.” XII. Tydzień LOPP, który miał się odbyć w maju br., został na skutek ówczesnej załoby narodowej odwołany. Obecnie Zarząd Główny LOPP wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych z wnioskiem na urzędzenie XII. Tygodnia LOPP w czasie od 6 do 13 października br.

W sprawie obniżenia taryf kolejowych. W związku z opracowywanymi materiałami celem obniżenia taryf przewozowych kolejowych na towary przeznaczone dla Małopolski Wschodniej, Izba Przemysłowo-Handlowa prosi zainteresowane osoby i firmy do przedkładania wniosków w tej sprawie w terminie do dnia 12 bm.

Złodziej w gmachu Uniwersytetu. Wczoraj popołudniu w gmachu uniwersyteckim zjawiał się jakiś przyzwoicie odziany młodzieniec, który w szatni uniwersyteckiej wybierał co lepsze narzutki profesorów i uczniów. Porządki uniwersyteckie, który od kilku dni obserwował nieproszonego gościa, złapał go w chwili, gdy ten miał już kilka płaszczy na ręku. Przy pomocy policji schwytano złodzieja, który jak podała nazywa się Matwój Michajliw i przyjechał do Lwowa na gościnne wyśtepy.

Przewóz psów koleją.

Istnieją dwa sposoby przewozu psów kolejami: można nadawać je jako bagaż, lub przewozić z sobą w przedziale, czy też w specjalnym pomieszczeniu. W pierwszym wypadku ekspedycja bagażowa pobiera opłatę za rzeczywistą wagę bagażu, nie mniej jednak niż 40 groszy, do czego dochodzi 50 groszy na Fundusz Pracy i 11 groszy opłaty stempłowej.

Chcąc zabrać psa do przedziału, należy zwrócić się do kasy biletowej i zażądać biletu dla psa. Bilet taki kosztował dotychczas połowę ceny biletu trzeciej klasy, obecnie zaś koszt przewozu psa w przedziale znizono, bowiem wynosi tyle, ile pobierane jest za przewóz 20-tu kilogramów bagażu. Nie oznacza to jednak, że psy zabierane do przedziałów trzeba nadawać jako bagaż. Opłatę wnosi się do kasy biletowej, która wydaje bilet na przewóz psa bez opłaty stempla, opłaty 50-ciu gr. na Fundusz Pracy i bez liczenia minimum 40-tu groszy stosowanego przy nadaniu bagażu. Ze jest to istotna i znaczna niżka, dowodzą następujące dane cyfrowe: do dnia 15-go lipca pobierano za przewóz psa w przedziale na przestrzeni 10-ciu kilometrów 40 gr., za 50 km. zł. 1 gr. 70, za 200 km. zł. 5 gr. 10, za 1000 km. zł. 17 gr. 10, natomiast od dnia 15-go lipca czyli od daty wprowadzenia niżki za te same odległości pobierana jest opłata 20 gr., 60 gr., 1 zł. 80 gr. i 5 zł. 70 gr.

Wyjaśnienie powyższe powinno położyć kres bezpodstawnym wiadomościom szerzonym przez pewne pisma przedstawiającym w niewłaściwym świetle te nowe udogodnienia wprowadzone przez Polskie Koleje Państwowe.

Mobilizacja we Włoszech trwa.

Rzym, 7 VIII. (PAT) Ogłoszono następujący komunikat: W następstwie daleko posuniętych przygotowań mobilizacyjnych sił abisyńskich, Mussolini, jako minister spraw wojskowych, zarządził mobilizację dywizji „Assietta” z Asti, oraz dywizji „Cosseria” z Imperia pod dowództwem generałów Riccardi i Pintor.

Równocześnie utworzono dywizję „Cosseria 2”, a na miejsce dywizji „Assietta” powołana zostanie do życia dywizja „Trento”, która będzie całkowicie zmotoryzowana.

W toku organizacji znajduje się szósta dywizja czarnych koszul, złożona z ochotników Włochów, mieszkających zagranicą, oraz bataljon kadrowych ochotników i uczestników wielkiej wojny. Dywizja zwać się będzie „Tevere” i na jej czele stanie generał Boscardi.

Ochotnicy studenci będą przeszkoleni na specjalnych kursach, celem szybkiego wcielenia do szeregów.

Wszystkie operacje mobilizacyjne odbywają się w zupełnym porządku.

Prasa włoska o przygotowaniach wojennych.

Rzym, 7 VIII. (PAT) Virginio Gayda, komentując na łamach „Giornale d'Italia” ostatnie włoskie zarządzenia mobilizacyjne, powołujące pod broń dwie dywizje regularne oraz 1 dywizję czarnych koszul, zwraca uwagę, że na zaspokojenie potrzeb włoskich nie mogą mieć żadnego wpływu względy natury międzynarodowej. Genewa — pisze Virginio Gayda — nie może wyznaczyć z dziejów ludzkości kart, mówiących o powstawaniu mocarstw kolonialnych i usunąć precedensy, jakie powstały stąd dla Italii. Włochy zmobilizowały już 7 dywizyj wojska regularnego oraz 6 dywizyj czarnych koszul. Różni zagraniczni agitatorzy winni zapamiętać sobie, że nowa dywizja czarnych koszul (6-ta) składa się będzie przede wszystkim z b. ochotników oraz byłych rannych, lecz zdolnych do noszenia broni, którzy brali udział w wojnie światowej. Fakt ten winien pouczyć pewne sfery za-

graniczne, jak trwale i silne węzły, łączące naród włoski z rządem faszystowskim.

„Tribuna” podkreśla, iż wobec Abisynji stosować można tylko gwarancje wojskowe, natomiast t. zw. rękojmię dyplomatyczną i ligowe miały dotychczas tylko ten skutek, że podburzają Negusa przeciwko Italii.

„Lavoro Fascista” twierdzi, iż włoskie zarządzenia mobilizacyjne zawsze następowały, jako konsekwencje wojskowych przygotowań Abisynji. Podczas, gdy poplecznicy Abisynji mówią o pokoju i kompromisach, Abisynja z miesiąca na miesiąc gotuje się coraz energiczniej do rozprawy z Włochami. W ostatnich czasach coraz szersze koła opinii światowej podzielać zaczynają stanowisko Włoch, iż jedynie przy pomocy broni można będzie w sposób radykalny wyjaśnić położenie w Afryce wschodniej.

Na froncie abisyńskim.

Rzym, 7 VIII. (PAT) Prasa donosi z Asmary o wzmoczonych przygotowaniach wojennych w Abisynji. We wszystkich punktach kraju odbywają się ćwiczenia wojskowe, w których biorą udział zarówno wojskowi, jak i obywatele cywilni. Równocześnie zarządzono nową dyslokację wojsk. Na południe od stolicy zgromadzono wojsowników Conta. W Genaledoya skoncentrowano oddziały, których zadaniem jest bronić Bale-Boran przed koncentracją sił włoskich. Ponadto zgromadzono wojsko na linii granicznej w Erytrei, oraz w Harrarze, Wollo, Tigrai, Goggiam, w kraju Makalle, jak również w prowincji Ogaden, zwłaszcza w kierunku Ual-Ual. Z koncentracji wojsk abisyńskich odnosi się — zdaniem prasy włoskiej — wrażenie, iż Abisyńczycy obawiają się przede wszystkim ataku włoskiego od strony Erytrei.

W odległych klasztorach Gondaru

Wojna rozpocznie się atakiem lotniczym.

Londyn, 7 VIII. (PAT) Agencja Reutersa donosi z Rzymu: Mussolini zamierza rozpocząć wojnę z Abisynją wielkim atakiem lotniczym. We wschodnio-afrykańskich koloniach włoskich ma być skoncentrowanych 400 samolotów wojskowych w czasie rozpoczęcia operacji wojennych. Przypuszczają tu, że plan kampanii wojennej przewiduje użycie najpierw bomb z gazami łzawiącymi, a następnie, jeśli zajdzie potrzeba — z gazami trującymi. Władze wojskowe włoskie pragną jednak uniknąć gazów trujących ze wzglę-

dów humanitarnych, a pozatem Włochy nie chcą zrazić do siebie ludności tubylczej, którą pragną zdobyć w sposób pokojowy.

Budowa samolotów zdolnych do rozwinięcia szybkości 300 mil na godzinę, z których każdy będzie mógł zabrać 500 bomb z gazami łzawiącymi i trującymi, lub specjalne bomby szrapnelowe, została już rozpoczęta. 50 takich samolotów już wykonano i na Sycylii odbywają się już próbné loty. Każdy żołnierz włoski będzie zaopatrzony w maskę gazową.

Każdy Abisyńczyk gotów umrzeć za wolność.

Paryż, 7 VIII. (PAT) Poseł abisyński w Londynie Martin udzielił wywiadu przedstawicielowi „Intransigent”, w którym oświadczył, że jeśli okaże się możliwe, to będzie starał się uzyskać na rynku angielskim pożyczkę w wysokości 5 milj. funtów szterlingów na obronę swego kraju, w przeciwnym zaś razie zwróci się do prezydenta Pierpont Morgana. Pieniądze te Abisynja — mówił poseł — obróci nie tylko na prowadzenie wojny, lecz na wykorzystanie olbrzymich bogactw naturalnych kraju. Abisynja gotowa jest udzielić koncesji na eksploatację nafty, miedzi i złota. Jeżeli wojna z Włochami wybuchnie, to Abisynja wprowadzi specjalny podatek wojenny, celem uzyskania potrzebnych jej 5 milj. funtów szterlingów. Każdy

Abisyńczyk jest gotów umrzeć za wolność i za dynastję. Żołnierze abisyńscy umieją walczyć, lecz brak im jest mazerów, czołgów i samolotów. Brak ten zastąpi im górzysty teren kraju, który nie pozwala na wielką koncentrację wojsk.

Zebranie obywatelskie we Lwowie

w związku z akcją Naczelnego Komitetu uczczenia pamięci śp. J. Piłsudskiego.

Wojewoda lwowski Belina Prazmowski, jako delegat Naczelnego Komitetu, powołał go do uczczenia pamięci Marszałka Piłsudskiego, zwołał zebranie obywatelskie na piątek 9 bm. o godz. 19-tej w sali Rady miejskiej we Lwowie, celem zorganizowania Wojewódzkiej Rady obywatelskiej i ustalenia programu jej działalności.

Bilans Banku Polskiego za trzecią dekadę lipca.

W ciągu trzeciej dekady lipca zapas złożony w Banku Polskim wzrósł o 0,1 milj. zł. do 511,1 milj. zł., a stan pieniężny zagranicznych i dewiz o 0,6 milj. zł. do 14,6 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów wzrosła o 25,4 milj. zł. do 741,8 milj. zł. wskutek powiększenia się portfeli wekslowego o 2,9 milj. zł. do 640,9 milj. zł., stępu pożyczek, zabezpieczonych zastawami — o 2,0 milj. zł. do 45,6 milj. zł. oraz portfeli zdyskontowanych biletów skarbowych o 20,5 milj. zł. do 54,7 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu zmniejszył się o 15,0 milj. zł. do 29,9 milj. złotych.

Pozycja „Inne aktywa” wzrosła o 19,2 milj. zł. do 160,4 milj. zł., pozycja zaś „inne pasywa” — o 11,5 milj. zł. do 297,0 milj. zł.

Natychniaś piętno zobowiązania spadły o 11,7 milj. zł. do 210,1 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — wzrósł o 30,7 milj. zł. do 931,7 milj. zł.

Pokrycie złotem spadło nieznacznie — do 49,06 proc. i przekracza normę statutową o przeszło 19 punktów.

Stopa dyskontowa 5 proc., od pożyczek zastawowych 6 proc.

Wulkan budzi się.

Rzym, 7 VIII. (PAT.) Z Messyny donoszą, że wulkan Stromboli wznowił swą działalność, wyrzucając wielkie ilości kamieni i lawy. Wśród okolicznej ludności panuje duże zaniepokojenie, chociaż dotychczasowe wybuchy nie wyrządziły jeszcze żadnych szkód materialnych.

Zbyt węgla kamiennego w lipcu.

Zbyt węgla w lipcu w porównaniu z czerwcem br. wykazuje, o ile chodzi o rynek krajowy — nieznaczny wzrost, co odpowiada normalnemu wzrostowi zapotrzebowania w związku ze zbliżającym się sezonem zimowym. Zapotrzebowanie wzrosło zarówno dla celów opałowych, jak również i dla przemysłu. Znaczny wzrost wykazują dostawy dla przemysłu cukrowniczego oraz budowlanego. Dostawa węgla dla kolei wyniosła w lipcu 110 proc. normalnego zapotrzebowania. Zbyt koksu w kraju wzrósł w lipcu głównie spowodowany zwiększonym zapotrzebowaniem wielkich pieców. W dostawie brykietów w kraju sytuacja pozostała bez zmiany.

Eksport węgla drogą morską uległ pewnej poprawie w stosunku do poprzedniego miesiąca. W pierwszej połowie lipca wydawało się, iż nie będzie możliwe utrzymanie eksportu na poziomie czerwcowym. Największe trudności powodowały wysyłki węgla do Włoch ze względu na niepewność, na jakiej podstawie zawarta zostanie umowa clearingowa z tym krajem. Dzięki temu jednak, iż pod koniec miesiąca informacje pod tym względem były dość korzystne, można było zdecydować się na przyjęcie kilku statków do wysyłki. W innych krajach eksport utrzymywał się na normalnym poziomie. Eksport łądowy do Czechosłowacji i Austrii odbywał się w ramach kontyngentów, przyczem należy za uważać, iż w drugiej połowie miesiąca rząd austriacki zgodził się na wydanie dodatkowych zezwoleń przywozu na ciężar kontyngentu sierpniowego, dzięki czemu wysyłka do tego kraju utrzyma się na nieco wyższym poziomie, niż w czerwcu.

Współczesne budownictwo w starożytności.

Odkryte ostatnio w Mohenjo-Daro ruiny starożytnego miasta hinduskiego wykazały, że budownictwo tego miasta opierało się na zasadach, które zbliżone są do zasad współczesnego budownictwa.

Wśród ruin miasta pochodzącego z przed 5000 lat przed Chr. widać wspaniałe bloki domów, ciągnących się wzdłuż szerokich ulic. Domy te posiadały odpowiednie urządzenia sanitarne. Łaźnie publiczne przypominały najbardziej nowoczesne urządkowane łaźnie współczesne.

Przy budowie domów używano wypalanych cegieł, o wymiarach zbliżonych do cegły używanej w dzisiejszych czasach. Akwadukty, łaźnie, kąpiele publiczne etc. budowano przy użyciu łupku bitumicznego, odpowiadającego dzisiejszemu asfaltowi. Publiczne łaźnie posiadały monumentalne schody, oddzielne pokoje, urządzenia techniczne do zmiany wody w basenach etc.

O wysokim poziomie budownictwa świadczą również olbrzymie spichlerze, podzielone na oddzielne komory dla różnych gatunków ziarna.

Znaleziono szczątki posągów kobiet i mężczyzn, stanowiących rzadko spotykane w starożytnych Indiach okazy rzeźby. Ludność Mohenjo-Daro umiała doskonale posilkować się metalami, zwłaszcza miedzią oraz kamieniem przy konstrukcji przyrządów i narzędzi. Używali wagi ze skalą, jak również wagi wahadłowej z miedzi.

Pismo ryte na kamieniach wykazuje podobieństwo do pisma odkrytego wśród ruin odkopanych w Peru.

